

Pozměňovací návrh poslance Zbyňka Stanjury k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 750/

V části první čl. I bodě 10 § 3 odst. 1 písm. f) se slova „slovem „investování““ nahrazují slovy „slovy „investování, zprostředkovatelská činnost v pojišťovnictví a zprostředkování jiných finančních služeb““.

Odůvodnění:

Návrh novely zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, přebírá doslovně čl. 18 (1)(a) směrnice Solventnost II, dle kterého musí pojišťovny omezit svůj předmět podnikání na pojišťovací činnosti a operace z nich vyplývající. V Evropské unii však neexistuje jednotný výklad operací, které vyplývají z pojišťovací činnosti.

Ustanovení zakotvující rozsah povolených činností pro pojišťovny existuje v právu Evropské unie v nezměněném obsahu od roku 1973, tj. od první směrnice 73/239/EHS, a přetrvalo takto dodnes až do směrnice Solventnost II. Jeho účelem je ochrana zájmů pojištěných proti rizikům, které by mohly nastat v případě angažovanosti pojišťoven v jiných obchodních aktivitách a mít dopad na jejich solventnost. Z toho plyne, že ne každá obchodní angažovanost pojišťoven bude mít negativní dopad na jejich předmět podnikání a tudíž, v souladu s výkladem Soudního dvora EU, limitace činností pojišťoven nepředstavuje absolutní zákaz pojišťoven se podílet, i když třeba nepřímou, na jiných komerčních aktivitách. Vzhledem k nejednotné interpretaci pojmu „operace vyplývající z pojišťovací činnosti“ se legislativní úprava v členských státech EU různí.

Z důvodu zajištění účelu unijní úpravy v České republice se tímto pozměňovacím návrhem zakotvuje, v souladu s dlouhotrvající ustálenou praxí členských států, příkladný výčet činností vyplývajících z pojišťovací činnosti. Mezi tyto povolené činnosti se řadí např. zprostředkování/distribuce pojistných produktů (v souladu se směrnicí (EU) 2016/97) či zprostředkování jiných finančních služeb. Přes doslovnou transpozici znění čl. 18(1)(a) směrnice Solventnost II (dříve čl. 8(1)(b) směrnice 73/239/EHS) ve většině členských států EU je možné tyto aktivity obecně považovat za povolené. Tyto činnosti jsou povoleny buď přímo zákonným detailním výčtem jednotlivých finančních služeb (např. AT) anebo ve formě obecného rámce, jak se navrhuje upravit tímto pozměňovacím návrhem, kdy je ponecháno na dohledovém orgánu, aby posoudil konkrétní míru rizika, které by jednotlivá činnost mohla případně způsobit (např. DE, BE, IT, SE).

Povolení k provozování těchto činností bylo již historicky ospravedlněno důvody provázanosti distribučních kanálů, existencí kombinovaných produktů s pojistnými a finančními elementy (např. retailové investiční produkty a pojistné produkty s investiční složkou), zájmem spotřebitelů o jednotné informační a prodejní místo a vývoj bankopojištění. Uvedeným návrhem zároveň není nijak dotčena povinnost pojišťovny provozovat uvedené (vyplývající) činnosti v souladu s právními předpisy, upravujícími zprostředkování konkrétních finančních služeb. Navíc ani jeden z výše uvedených způsobů implementace čl. 8(1)(b) směrnice 73/239/EHS (doslovně převzat do čl. 18(1)(a) směrnice Solventnost II) nebyl v jednotlivých členských státech EU nikdy zpochybněn ze strany Evropské komise.